

for nær. Jeg henviste til, at det kunde ske ved, at man lod Fangerne væve, hvis man endelig vil det, men til Statens Forbrug, da Usserød Klædefabrik vel næppe paa langt nær er i Stand til at forsyne Staten med alt det, den kan bruge. Det var en Udvej. Man kunde ogsaa tænke sig andre Udveje for at komme bort fra den nuværende Vej, som er uretfærdig, og hvorved man bereder de fri Arbejdere og Fabrikanter ude omkring i Landet en Konkurrence, der er ganske illoyal og ganske urigtig, og derfor haaber jeg, at man snarest mulig vil se at komme bort fra den Koncession, der er given Crome & Goldschmidt, og lade Arbejdet udføre ved Tugthuset selv til Statens eget Forbrug. Jeg henstiller derfor endnu en Gang til Ministeren at overveje dette Spørgsmaal, og jeg tror, at han da vil komme til den Erkendelse, at dette er et Billighedskrav, som her er rejst, saavel fra Arbejdernes som fra Arbejdsgivernes Side. Saa sagde Ministeren, at den Skotøjsfabrik, som der nu er Tale om at opretteovre i Horsens, kun skulde producere Varer, der skulde sendes ud af Landet. Hvis det er saaledes, er der ikke noget at sige til den Ting, og det tillader jeg mig at holde Ministeren fast paa.

Det er blevet mig meddelt, at der vilde blive anlagt en Fabrik netop for Skotøj, som ikke indføres i Landet, som f. Eks. Morgensko, Gymnastiksko, Turistsko, kort sagt saadanne lette Skotøjsarter, der ikke indføres her til Landet, men som saa godt som udelukkende leveres af danske Fabrikker. Det er for at forebygge, at det skulde ske, at jeg raabte Vagti Gevær. Nu siger Ministeren altsaa, at der i Fremtiden nok skal laves Skotøj derovre, men det skal ud af Landet. Saa er der intet dertil at sige, men ogsaa kun i saa Fald.

J. Jensen (Aalborg Amts 1ste Valgkreds): De Bemærkninger, jeg havde at gøre, navnlig til det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) og det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen) vil jeg temmelig sikkert, om end i en anden Form og paa et andet Tidspunkt af Finanslovens Behandling, kunne faa Lejlighed til at gøre. Jeg havde dernæst ogsaa tænkt paa at gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, men jeg indrømmer, at de ere mindre nødvendige, og under Hensyn til det af Formanden fremsatte Ønske og for at følge det gode Eksempel, som min Side-mand til venstre (Stub) gav ved Mødets Begyndelse, skal jeg ogsaa frafalde Ordet.

Meyer: Skønt jeg ikke har faaet Ordet for en kort Bemærkning, skal jeg ikke trætte det høje Ting meget længe; jeg har kun et Par Spørgsmaal af almindelig Interesse at berøre og vil dertil føje et Par politiske Betragtninger.

Paa § 26 er der opført en Bevilling paa 3,000 Kr. til „Dansk Idrætsforbund“, og det, finder jeg, er en meget fornuftig Bevilling. Det er ikke første Gang, vi møde den; jeg ønsker blot, at den maa stige noget stærkere fra Aar til Aar, fordi det er min Overbevisning, at Idrætslivet i højere Grad end noget andet bidrager til at styrke Ungdommen baade fysisk og aandeligt, og det fortjener sikkert en udvidet Støtte fra Statens Side. Blandt de Idrætsgrene, som „Dansk Idrætsforbund“ har paa sit Program, er ogsaa Boksning, og Indenrigsministeren er altsaa med til at støtte denne Sport. Det forundrer mig da, at det hedder, at den højtærede Forsvarsminister skal have forbudt Boksning som Led i Øvelserne paa Hærens Gymnastikskole. Rygtet er fremkommet i et Par Blade, man siger, at denne Sport er til Skade, men det er vistnok en Misforstaaelse. Saa længe den kun drives som Sport, er den hverken farlig eller uskøn, og kun for saa vidt den drives af Professionals, kan man tale om Raahed, der kan virke skræmmende. Selv om det skulde ske, at man ved en Amatørforestilling skulde se en Bokser faa en blodig Næse, hvilket hører til Undtagelserne, synes jeg ikke, der deri er noget, som kan skræmme en Forsvarsminister.

For Resten maa jeg sige, at det forekommer mig, at man særlig i denne Sal kunde skænke Idrætten noget mere direkte Opmærksomhed. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) har ogsaa et Par Gange henvendt sig til mig og spurgt, om vi ikke kunde faa en Gymnastikklub for Rigsdagsmænd. Man savner ganske vist Plads dertil her i Bygningen, men jeg tror, der vilde være Anledning til, naar vi faa en ny Bygning, ogsaa at tænke paa Gymnastik og Bade for Rigsdagsmænd. Det vilde sikkert holde dem mere friske og muntre. For naar vi høre, hvorledes der i disse Dage er blevet talt fra Ministerbænken, maa vi beklage det sløje Humør. Selv den højtærede Justitsminister har ikke været rigtig oppe. Jeg tror, det stammer fra Mangel paa Bevægelse. Hvis den højtærede Justitsminister som Ministrene overhovedet drev noget mere Idræt, vilde de sikkert blive noget mindre bitre og sure i Debatten, hvad der vilde være